

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2172/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Стојиљковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости споразума о накнади за експроприсано земљиште и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 238/21 од 26.01.2021. године, у седници од 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 238/21 од 26.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1829/17 од 27.11.2020. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништав Споразум о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште од 19.01.2012. године, закључен између правног претходника тужиље и туженог. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште за кп .., .. и .., све у листу непокретности .. КО ..., у износу од 402.160,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а одбијен је тужбени захтев тужиље за законску затезну камату на досуђени износ од 18.07.2017. године до 27.11.2020. године. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 133.186,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 238/21 од 26.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем и четвртном изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Побјаним делом правноснажне пресуде одлучено је о разлици између исплаћене и припадајуће накнаде за експроприсану непокретност, која је пре закључивања споразума о накнади за експроприсане непокретности већ била проглашена за градско грађевинско земљиште, а висина накнаде је утврђена према налазу вештака и процењеној вредности земљишта од стране Пореске управе, што је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда изнетим кроз одлуке у истом чињеничном и правном основу. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је суду 18.07.2017. године, а вредност предмета спора је 402.160,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић